

☆ Poutníci ☆ ☆ po hvězdách ☆ 8. černá díra

Píše Zbyněk Pavienský

Kreslí Miriam Obršlíková

Pohodnost a ochablost zachvátila civilizaci na planetě Lutyen. Po boji s centrálním mozkiem se klukům podařilo vytáhnout obyvatele z bahna lenosti.

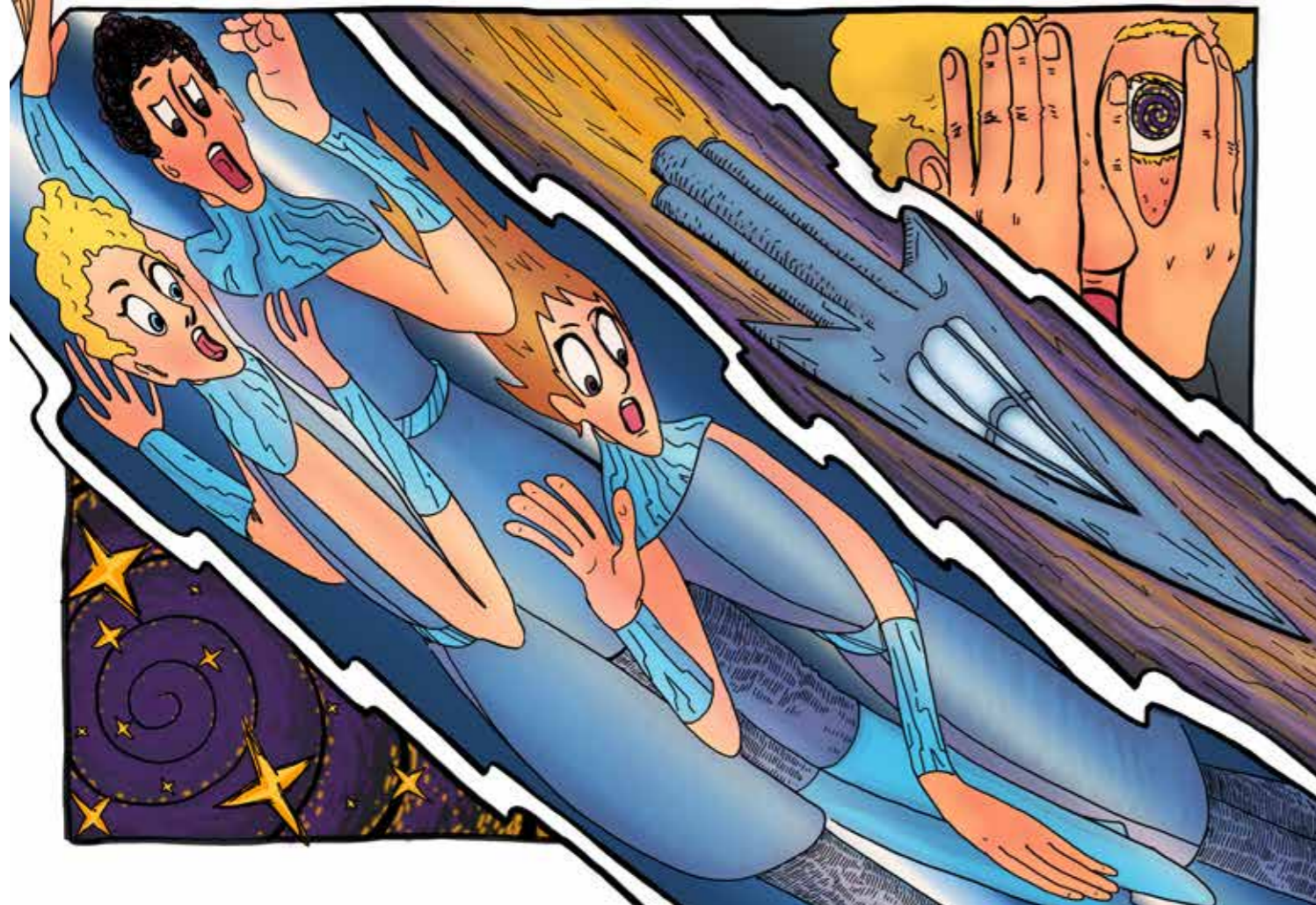
Co to je?

To je černá díra!
Rychle tam hoď zpátečku!

Už jsme
v jejím gravitačním
poli!

Ono to nemá
zpátečku!

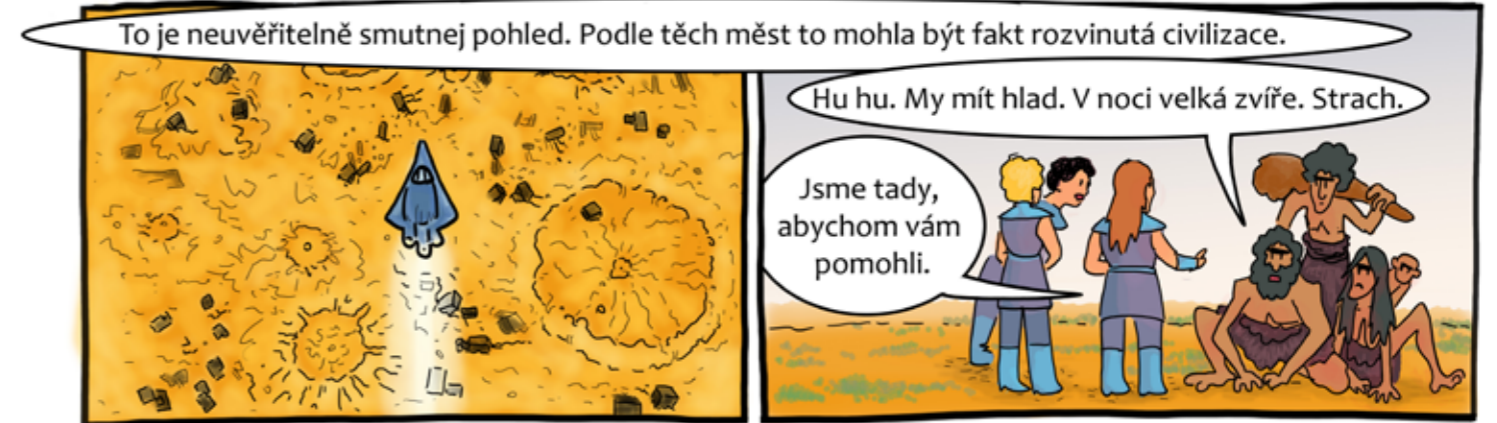

Jsme z toho venku. Nic mi nechybí. Nic mi nepřebejvá.

To byl
nejhorší zážitek mého
života.

Představte si, že tady máme úkol.
Musíme pomoci civilizaci, která zničila sama
sebe a vrátila se do doby kamenné.

To je neuvěřitelně smutnej pohled. Podle těch měst to mohla být fakt rozvinutá civilizace.

Hu hu. My mít hlad. V noci velká zvíře. Strach.

Jsme tady,
abychom vám
pomohli.

Hu? Ty čekat na ryba?
Ryba ale nemít noha.

Rybiška! Sladoušká!

To... To...
To není možný!

To přece není možný...

Ale ano. Skrz černou díru
jsme se dostali do budoucnosti.

Takže nakonec se lidstvu podařilo
úplně všechno zničit.

Tohle musíme ukázat všem lidem na světě.

Třeba se s tím dá ještě něco dělat.

Doufám,
že je to jen jedna
z možných
budoucností.

Letíme domů.

Ježíši Kriste, Synu Boží,
smiluj se nad námi hříšníky.

Pokračování příště...